דאמרו דבר אפי׳ חלי דבר מ"ת הא כתבו התוספות בבבה קמה דף צ' ע"ד בד"ה למעוטי שנים וכו' בשם רב חלפסי דדוק' בשני חוקה פליני רכנן משום דמסני סהדותייהו לשנין פירות אבל בלא"ה אפי' רבנן מודו וי"ל דגם הכא מהני סהדותייהו דעדי קבלה לענין כסף דלריך השליח להחזיר הכסף ואינו יכול לומר להד"ם ואף דעדי השליחות דידה לא מהני מידי מ"מ כיון דעדי הקבלה מהני וכן׳ סו לא הוי חלי דבר כדאמרינו בעדי קידושין ובעדי ביאס כיון דעדי הקידושין לא : לריכין לעדי ביחה וכו'. ודו"ק

ברום׳ ד"ה ושלה ושלה וכו׳ . וה"ת הה היצערך דקשנ׳ שועה וכו׳ . לולי דבריהם הי' כר' דהח ביבמות דף קי"ג איכא פלוגת' בהא דר' ינאי יליף מוכתן בידה ור' ישמעאל יליף מושלחה כר' די"ל דר' ישמעאל ור' יכאי לשיטתייהו הזלי דה"ל קרה לשניחות בנירושין דהיכ' למילף מתרומ' דהה לפמ"ש סתוספות בבכורות דף ניע בד"ה אף תרומת מעשר וכו' וז"ל ומיסו כר' דלענין מחשבה לא פליני מדפריך בר"פ האיש מקדש וכו' ומיהו לפי מאי שפי' הקונערם דבמחשב׳ פליני וכו׳ עיין שם סרי דלפירוש רש"י הא דקאמר לקמן דליכ׳ למילף מתרומה שכן ישנו במחשב׳ היינו לר׳ חלישור בן גמלה הבל לרבמן דלית לה הקיש׳ סביר׳ לו׳ דתרומת מעשר באמת אינו ניטל במחשבה ושפיר איכ׳ למילף שליחות בנירושין מתרומה דליכ' למפרך שכן ניעלת במהשב' דהה תרומת מעשר אינו ניעל במחשב׳ וקרא דאתם גם אתם בתרומת מששר כתיב וז"ל הספרי בפ' קרה ונחשב לכם תרומתכם ונו' ר' ישמעתל חומר חימתי נחשב לכם תרומ' כשהפרשתם אותה כראוי וכו' ר"א בן גמלא אומר בא הכתוב ללמדך מה תרומ' וכו' הרי דרבנן דר"ה בן גמנה הוא ר' ישמעהל הם כן כיון שכתבנו דלדידי איכה למילף מתרומ' אם כן ע"ב ושלחה קמא אתא לשליה עוש' שלית וממיל' דושלה בתרא מת ומ מם כן ע כ ושנה קתם להיו באמת לא ק' הא דמקם הפ"ם לא נכתוב דרם ר"י למשלחה ואינו חוזרת ולרידי באמת לא ק' הא דמקם הפ"ם לא נכתוב רחמלי בתרומ' ונילוף מגירושין וקדשים דאדרבא לרידי ילפינן נירושין מתרומה וסוגי׳ דידן החי׳ כר"ה בן גמלה דליכ׳ למילף מחרומ׳ דהינטרך חרי ושלחם לשליחות וממיל׳ דגבי תרומ׳ מייתרה שליחות כדהמר לקמן דחיכ׳ למילף מנירושין וקדשים וג"ל כדמשני ר' ינאי בסוגי' לקמן דאילטרך מה אתם בני ברית והיינו דר' ינאי לשיטתו אויל דדריש ביבמות שם למשלחי ואינה הוזכת מקר' אחרינה מוכתן בידה ומתורלים שני קובי׳ התוספות על רש"י ז"ל הכל ובבכורות שם . וכר' עוד לפי' רפ"י לקמן בר"ה תרומתן תרומ' וכו' דקסבר אין קנין לנכרי משמע דסביר' לו' דחם קנה עבל והפריש ממנו תרומ' הו קנה מעשר והפריש ממנו חרומת מעשר לאו כלום הוא אלא מקרקע דידי' תרומתו תרומ' ק' הא אתם גם אתם בתרומת מעשר כתיב והיכן מליכו דנכרי אית' בתרומת מעשר שתם גם מתם כתו ותוב מעשר כלוים כתיב ולריך לדהוקי כיון דהית' בתרומה בקרקע שלו דהה תרומת מעשר כלוים כתיב ולריך לדהוקי כיון דהית' בתרומה גדול' ה"ה דהוה בר שליהות הפי' גבי תרומת מעשר ולפמ"ש התי שפיר עפי דהמרינין בניטין שם דר"ה בן נמלה דסביר' לי' דסוקש תרומה לחרומת מעשר סבירי ליי נמי כשם שים רשות לבעל הבית להפרים תרומי גדולי כך יש רשות לבעל הבית להפרים תרומת מעשר א"כ שפיר משכחת בנכרי תרומת מעשר מקרקע שלו אבל ר' ישמעאל דפליג עלי׳ ע"ב גם אתם אתא לשליחות בתרומ'. וגירושין מיני' ילפינן כנ"ל ובזה כר' לענ"ד ליישב מה שחמה הרשב"ה לפי המסקנה דהיכ' ילפינן שליחות בתרומ' מגירושין וקדשים והוה לגד סוגי' הש"ם בב"ת דף ע"ה ע"ב דקהמר שם שליחות דכל התור' כולה למי מתרומה גמרינן לה משמע דעיקר שליחות מתרומ' גמרינן ולפמ"ש התי שעיר דלרבנן דר"ה בן גמלה באמת שיקר שליחות נמרינן מתרומה וליכא למפרך מידי ומיהו באמת אפי' לר' אלישזר בן גמלא לריך לומר דילפינן מתרומה לענין זה דאין שליחות לנכרי. ועיין מ"ם בסמוך ודו"ק:

בנמרא בקידושין מנא לן וכ"ת דיליף מנירושין וכו׳ לכאור׳ ל"ל הא דלא יליף קידושין משליחות שלה בנירושין דחינו בע"כ משום די"ל דהך פירכא שכן בע"כ סות פירכא לשניסס דמס שהיא מתנרשת בע"כ בלת דעתה דין הוא שמעש׳ שליח והוא כעין סברא שכתבו התוספות לקמן כד"ה נפקא ליי וכו׳ כיון דאי איתא לקמן מקריבין אותו בע"כ דין סוא שיעם׳ שליח וכו׳. אבל לפמ"ם מהרם"ה שם להני בדברי תוספות ולדעתו ז"ל היפכ' מסתברה דמה שמקריבין אותו בע"ב הוא גריעותי שלא יכול לעשות שליח קשה הכא דמאי פריך בקידושין מנ"ל ולכחור' סברת המהרש"ח מוכרחת דחל"כ קשה חיפכ' דל"ל ס׳ דושלחה שהיה עוש׳ שלית ולה נילוף משליחות הבעל וע"כ ל"ל משום דשליחות הבעל ישנו בע"כ ואכתי קשה דנימא קידושין יוכיה דילפינן מוילא' והית' וע"כ צ"ל כסברת מהרש"א דמה שהיא מתגרשת בע"ב נריע' שפי וליכ' למילף מקידושין והם כן ק' כנ"ל נילוף קירושין משליח קבלי דידם ודוחק גדול לומר דחיכ' למימר סכי וחיכ' למימר סכי. ונר' דחתי שפור לפמ"ש התוספות ד"ה ושלח וכו' זה ושלח בתרא אינו מיותר דאילטרך למשלחה וחוזרת אם כן ליכא ילפות' בשליחות דידם דשליה עוש' שליה וכן הוא באמת דעת קלת פוסקים באה"ע סימן קמ"א סעיף מ"ג דאין שליח לקבל' יכול לעשות שליח אחר וחיינו משום דליכ' למילף משליח דידיי שעוש' שליח דהיכ' למיפרך שכן בע"ב ושפיר אינערך למילף מוילה' וסית׳ דשליה עוש׳ שליה בקידושין ומיסו אין מוס קוש׳ על דעת י"ל שם דאפי׳ בשליח קבלת הגט שליח עוש' שליח משום דו"ל דלבתר דילפיכן בקידושין מוילא' וְהִים׳ ממיל׳ נמי ילפִיק בדיד׳ דשליה עוש׳ שליה משליה קידושין דהה דחילערך לשליחות דידה ולה ילפינ' משליחות קידושין משום דהיכ' למיפרך שכן מתגרשת הפי' בע"כ והוה גריעות' כמ"ש המהרש"ה וגרע מקידושין משה"כ בשליח עוש' שליח דחין יכול לגרש בע"כ ע"י שליח לקבלי שהרי היא יכולי לבעל את השליח והשליח יכול לחזור משליחותו חם כן שפיר ילפינן משליח עושי שליה בקידושין ויותר נר׳ דס"ל להני פוסקים דשליה עוש׳ שליה שני אף דהות נגד הספר׳ דהת מילי לה מימסרן לשליח היינו משום דלית להו סברות מהרש"ה ז"ל וה"כ ק" דלמה לי קרא לשליחות דידה כילוף מקידושין ככ"ל וע"כ ל"ל דקרא אתיי לשליח דנמנה כי קונו מספתות היום פתוף מפורסן כל דה"ל מינו דלה מימפרן דידה שיעם' שליח דליכ' למילף מקידושין משום דה"ל דה"ל מינו דלה מימפרן דידה שיעם' שליח נילוף משליח

ארבע וחמם כדאמרי אינסי אבל אי לאו הכי אמרי אינסי לא סייך לסנוי׳ זו ואף זו קסני כיון דארבע בכלל חמש אלא דמוסיף וכו' הרי דס"ל דאפי' בשני תיבות כמו ד' וה' שייך לומר לא זו אף זו קתני ואפשר דהכ' נמי יש לתרץ כשנין הירולם שם דגם הכת בו הות בכלל שלוחו כדתמר לעיל דף כ"ג ע"ב מי חיכת מידי דאיהו לא מצי עביר ושליח מצי עביר וכו׳ וֹח״ל:

בנמר' מלוה בה יותר מבשלוחה וכו' הנה הר"ן והיש"ש נדחקו בעשמ' דמלוה בה אף דקימ"ל דאשה אינה מלווה על פרי' ורבי' ויותר נרא' דמכאן ראיי לשיעת התוס' בניטין דף מ"א ע"ב דאף דקי"ל דאשה אינה מלווה על פריי ורביי מ"מ היא מלווה על עשה דשבת ילרה וכן משמע פשעא דסוני' בב"ב דף קי"ע ע"ב גבי בנות ללפחד כמו שפי׳ הרשב"ם שם ובחידושי חה"ע החרכתי בזה ותו נר' דחף שחינה מלווה על פרי' ורבי' מית כיון שהית רולה להנשה לחים אסורה להיבעל לו בלה קידושין משום לה תהיי קדישה וכמ"ם הרמב"ה ז"ל בפ"א מהלי אישות א"כ הוי הקירושין מלוה כמו מלות שחיש' והפרשת ה שב ז"ר פפים מסה תישות עיב סוי טקיינוסן מנוס כמו מנוס סחייי וטפני טח מרומי ושילוח סקן דאינו מצווס על השחישי ועל הפרשת חרומי אלא אם רגם לפרול אסור בלא שחישי ובלא הפרשה וכן בשילוח הקן דאינו מצווה לשלוח אלה אם רוצה ניקח הבנים וכיולי בהן רבים ואפ"ה מברכים עליהן אשר קדשנו במצוחניו וממילי שייך בהן מצוח בה יותר מבשלוחה כדאים בגדרים דף ל"ו ע"ב גבי הפרשות חרומי מצוח דיליי הוא וניה' ליי למיעבדה וכר' דהא דאמר לנושרי קמה נבי דידי מלוה בו יותר מכשלוחו לאו משום מלות פרי' ורבי' לחוד דלא פסיקה הם כבר קיים מלות פרי' ורבי' ותו דהי משום פרי' ורבי' לחוד חיו הקידושין אלא הכשר מצוה לחוד ולא דמי כ"כ להא דר' ספרא. דהכנה דשבת מצום מפורשת בתור' היא והכינו את אשר יביאו ולפמ"ש אחי שפיר דהקידושין גופה הם מלוה שמברכין עליהם. והפשר דהר"ן והיש"ש סברי כדעת החולקים על הרמב"ם וס"ל פלגש מותרת להדיוע בלה קידושין הך לפ"ז גם בדידי ליכ' מלוה משום פ"ן דיכול לקיים פ"ן בפלגש כמ"ש הרח"ש בריש כתובות והעיקר בוה כמ"ם בק"ח סי׳ כ"ו דחף החולקים על הרמב"ם היינו אם נושאם בתורת פנגם מבל אם נושאה להיות להם כל דין איש ואשתו מודים דאסורי׳ להיבעל בלא קירושין

ע"ש ודו"ק: הבל בהה איסור׳ לית בה נבו׳. נר׳ הה דנפק׳ לר׳ יוסף דלית בה איסור׳ כלל אפ"ג דבקטנה איכא איסור׳ כדאמר לקמן ונהי דגבי דידי׳ היכי איסורי עפי מ"מ י"ל דלה זו אף זו קחני דהפי' בדידה היכ' איסור' ונר' משום דמשמע דסיפ׳ האשה מחקדשת קאי אריש׳ דנקע בו ובשלוחו ועלה קאמר דהאש' מקבלת הקידושין ממכו ומשלוחו ע"י עלמה וע"י שלוחה א"כ אי נימא דגם בדידם איכ' איסור' שתתקדש ע"י שלוחה ע"כ הא דקאמר בה סיינו בדיעבד כיון שהיה מקבלת ע"י שלוחו גם בה חיכ' חיסור' והדר קשה השת' בשלוחה בה מבעיי וע"כ ל"ל דמלוה בה יותר מבשלוחה וממילי מוכח דבדידה ליכ' היסור' דהי ס"ד דהיכ' היסור' לה שייך מלוה במקום היסור' ושפיר קהמר הבל בהה איסור׳ ליכ׳ מיהו לפ"ז משמע ממתמי׳ דאשה יכולה לעשות שליח לקבל הקידושין מיד שליח בעלה דהא לפמ"ש דקאי אריש' גם בשלוחה קאי אריש' ואע"ג דבגע איכ' שלוגת' דרב ור' חגילא בגיטין דף ס"ג ע"ב י"ל כיון דאמר שם טעמ' דרב משום חלרה הבחה לחחר מכחן ה"כ לח מיבעי׳ בקידושי כסף דלה בעי׳ נחינה מיד דבעל ליד' ואפי' היו פקדון דבעל ביד' יכול לקדם' בו 'א"כ לא שייך חלר' הבמה לחתר מכחן אלם אפי׳ בקידושי שטר הת קאמר שם דהיכי דקדמתה איהי זכוויי שליח לא שייך טעם זה ולמאי דאמר שם דעשמ' דרב משום בזיון דבעל "ל דהכא מיירי בלא קפיד כמ"ש התום' שם בד"ה דקדמה איהי וכו' ולפ"ז ל"ל הא דאית' בש"ע סי׳ ל"ו סעיף י"ב דאין האשה עוש' שליח לקבל מיד שליח בעל' הייכן דוק׳ בסתם חבל היכח דלח קפיד הבעל יכולה לעשות שליח לקבל מיד שליח בעלה בקידוסי כסף או אפי׳ בקידוטי שטר סיכא דקדמתה איהי ושווי׳ שליה : 0"171

מסייע לוי לרב וכו' עד שתגדיל וכו' נר' דעד שתגדיל לאו דוק' דהא בסנהדרין דף ע"ו ע"ב מקש' הש"ס על רב דאמר המשיח השם לבנו קטן וכו' מבריית' דמשיאין סמוך לפירקן ומשני דסמוך לפירקן שאני הלמא דמוד' רב דמלוה להשיא' סמוך לפירקן ובזה מיושב מה שהקש' בהג"א ככתובות דף נ"ו ע"ב מהסיא עובד' דאית' ריש פרק התינוקות דר' חנינ' עש' מעשם׳ להשיח בתו בקטנותה ולפמ"ש י"ל שהית׳ סמוך לפירק׳ חדע דהה נישוחין בודמי אסור כדמית׳ בכתובות שם דאין פוסקין להשיאה כפהים קענ׳ אע"כ כמו שכתבנו ובזה מתורן קושי התוספות בכתובות שם בד"ה בגרה יום א' וכו' ימ"ת ומתניתין דקתני וכו' ולפי מ"ש אתי שפי' דכסמוך לפירקן שפיר משכחת יב"ת בימי נערות ובזה א"ם נמי מה שדקדק הרישב"א לקמן דף נ"א ע"ב בהא דקאמר נה שביק איניש וכו' אף דמיירי כבחו קטנ'. ולפמ"ש אתי שפיר די"ל נמי דמיירי סמוך לפירק! ועיין מה שכתבתי בחידושי כחובות. אך אכתי לה מתיישב שפיר לישני דמתני דקתני כשהיא נער׳ אך הב"ח בא"ע סי' ל"ז כתב בהם דחמר רב אסור לקדם כשהיא קעני היינו דוקי בלא דעתה והא דאמר רב שד שתגדינ ותאמר רול' אני אורחא דמילת' נקט דאין רגילות שהקטנ' תאמר בפלוני אני רול' וכו' ומתורלים כזה כל הקושי' ולפ"ז ל"ל דמה שפירש"י ז"ל בכתובות שם בד"ה הבל פוסקין ודוק' בלא קידושין וכו' היינו דוק' בלא דעתה דס"ל דאי מדעתה אפי נישואין שרי כדמשמע בהאי עובדא דריש פ' התינוקות

: 5"01 בנמר' כשהיא נער' אין וכו' הקשו המפרשים דהא לקמן דף מ"ד דייקין ממתמי' דנער' אין לה יד לקדש אם עלמה. וגר' דלפי מה שכתבו המוס' בד"ה כשהיא נער' וכו' דעיקר הדיוק מדקמני כשהיא נער' ולא המני הסים מהדם הת בתו נערה מתורן נמי קוםי' זו ועוד נר' דהה דקתני בסיפ׳ האב מקוש את בתו בו ובשלותו דבו מייתרא דהא שמעינן דמלוה בו ממציעת׳ אוא כיון דמדייק נערה אין קטנ׳ לא ה"א דמותר לקדם בעלמו כשהיא